

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL :
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA NYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
 Kiss Dávid, Kutasi D., Panker Dániel és Sonnenwirth I.
 kereskedésében.

SERÉNYI GUSZTÁV

— Két fölvetel. —

Mikor hírét veszi, hogy a Hentzi-szobrot meg akarják koszorúzni.

Mikor hírét veszi, hogy a Hentzi-szobrot nem koszorúzzák meg.

„AZ ADOTT KÖRÜLMÉNYEK . . .“

A rendkívüli közgyűlés
Rátámadt a tanácsra —
Justh Sándorra lett Kuncz Gusztáv
Gáncsot halmozva gáncsra.
Rémülten kérte Sal Ferencz
A lázadó bős népet . . .
«Hisz így kívánják ezt, urak,
Az adott körülmények . . .»

«Adott körülmény» szent igaz,
Hallottuk ezt mi százszor . . .
Ezt hangsúlyozta a tanácsos
Minden levoksoláskor.
Ha támad terv: szép és modern
És kéri a költséget:
«Az istenért, hisz tiltják ezt
Az adott körülmények . . .»

Hitvány odu az otthona
A pedagógiának . . .
És horrendum! nincs csarnoka
A dicső Tháliának . . .
Színházat kell építeni,
Büszkén ragyogó, szépet . . .
«Az istenért nem engedik
Az adott körülmények . . .»

Elkészül a költségvetés
A következő évre,
Kell a felsrófolt pótadó
Fizetés emelésre . . .
Szól jókedvűn a bölcs tanács
Csupa rózsás remények —
Fogadjuk el — megengedik
Az adott körülmények . . .

»Bagoly.«

HITELES HIREK.

Személyi hírek. *Justh* Sándor, miután a kishíd építése kezdetét vette, elfoglalta rendes állomáshelyét a hid alatt, a hol gondosan őrzi a polgárok ízéjét. — *Tripsó* Mihály berettyó-ujfalui kántor dalárdájával együtt hangversenykörútra indul legközelebb Afrikába. Impressáriójuk *Simonics* János, a ki kellő számú csizmáról már gondoskodott. — *Ifj. Berger* Sámuel halottak napján gyászmisét tart az oly korán elhunyt «Magyar Szó»-emlékére, a misén *dr. Várady* Zsigmond fog pontifikálni.

Justh Sándor megbukott. Legalább azt beszéltek a múlt héten a Körös-utcán, mert az a történeti nevezetességű grájzleráj egy szép délután be volt csukva. Találgatták, kutatták az okát, sokan már azt hitték, hogy *Justh* talán csődöt mondott; míg végre kiszült, hogy a felesége beteg volt, a segédje pedig elment és így ő magára maradt a grájzlerájban. De minthogy aznap délután közgyűlés volt a városházán, a nagy ízélő inkább becsukta a boltját, csak hogy a közgyűlésre mehessen. Hjah, mert nála mindig első a közérdek és a polgárok ízeje!

A megvaskoronásott polgármester. Az ünnepelt *Sal Ferencz* bizonyára nagyon megörült a királyi kitüntetésnek, de a hogy mi ismerjük a jó öreg sparmeszttert, legjobban bizonyára mégis csak annak

örült, hogy azt a vaskoronarendet a király *díjmentesen* adományozta neki.

Ujabb kitüntetésről is szól különben az ének. Azt beszélük, hogy *Bertsey* György a lovak felruházása terén szerzett érdemei elismerésül legközelebb a *börkoronarendet* kapja meg.

Óvácsió. A körös-utczai polgárság *Justh* Sándor agitációjára mozgalmat indított, hogy a polgármestert kitüntetése alkalmából fáklyászenével tisztelik meg. Az ünnepi szónoklatot *Szokoly* Tamás fogja tartani.

Stark Gyula, a róm. kath. iskolák köztisztviselőiben álló igazgatója most jubilálja paedagogiai működésének 25. évét. Ez alkalomból üdvözölte őt *Lukács* Gyula is, gratulálva az olyan tanítványaihoz, mint a minő a nagyszalontai főszolgabíró *Nagy Márton*.

Titkárok egylete. Annyi egylet van már Nagy-Váradon, és mindegyik egyletnek legalább egy titkára. A különböző egyleti titkárok most meg akarják alakítani a titkárok társulatát. Talán említeni is fölösleges, hogy a titkárok társulatának titkárja *K. Nagy* Sándor lesz.

As új koronák még át sem adtak a forgalomnak, és a mi jó öreg polgármesterünknek már is birtokában van a legértékesebb, t. i. a *vaskorona*.

DRÁGASÁGI PÓTLÉK.

Rettenetes városházi tragédia 2 felvonásban.
Szinhely : Nagyvárad. Idő 1892 október hó.

I. FELVONÁS.

A városházán.

Sal Ferencz (cabanos szivart szí és olvasva a Dunkel-pör curiai ítéletét, kezeit örömmel dörzsölgeti.)

Rácz Mihály :

Uram! Mivelhogy jó kedved van látom,
Istáncziával járulok eléd.

Sal Ferencz :

Mi az? Beszélj csak Miska! — megteszem.
Ne, itt van *szivd el e potya szivart!*

Rácz Mihály :

Majd versben zengem, ha megengeded
Poéta vagy te ugy is — sárga hull...
Eszembe jut, hogy nagyon szereted
És pártolod is a *költészetet*.
Nos haldd tehát rimben, instáncziám!
(lantot penget, miközben énekel :)

Rosz időket élünk,
Rosz csillagok járnak.
Felszállott az ára nagyon
Hillinger borának.

Kolerabacillus
Fenyeget bennünket.
S azt ajánlják veres borral
Óvjuk meg testünket.

Pecsenye, sült kéne,
De nem telik arra.
Azt mondják — hejh dehogy igaz —
Hogy kevés a marha.

Itt a tél nyakunkon
S venni ruhát tán kell.
Drága az is, két forint egy
Rongyos hőzentráger.

Emeld fizetésünk,
Mert majd pőrén járunk.
S éhen halunk, óh *Sal Ferencz*,
Te vagy a mi várunk!

Rosz időket élünk,
Rosz csillagok járnak ;
Felszállott az ára nagyon
Hillinger borának.

(A polgármester szive annyira elérzékenyül a bus éneken, hogy behivatja a szolgákat és így szól hozzájuk : *«Lökjétek ki ezt a Miskát — mert megrepesztí a szivemet!»*)

*

Busch Dávid :

Herr bürgermeister ! bon jour, jó napod!

Sal Ferencz :

Te vagy Dávidkám, Csaszlau nagyszülőtte?
Itt egy szivar, no gyujts rá; hisz potya!

Busch Dávid :

Ja zum drei deixl, mekfan más pajom,
Nincs mekfan pénosz, gevés a fishedesz.
Felébitetem én gis s nagy hidat .
Habár alatta *Justh* sogad izélt,
S most ugy vagyog, hogy éhen gegedek.
Adj pénzt hamar, mert én fellázadolsz.
Kérelmem ez, megértelsz? Kurz und gut!

Sal Ferencz (könyezve :)

Te szolga, hallod, lökd ki ezt is itt,
Mert panasza szivem repesztí meg!

Szolga :

Aló her Busch! aló, künn tágasabb! (Kilöki.)

*

Bordé Ferencz :

Tudod uram, hogy völegény vagyok?

Sal Ferencz :

No gratulálok, *nesze egy szivar!*

Bordé Ferencz :

Megköszönöm, majd lakadalmamon.
Nem vagyok szokva én ily uri fényhez ;
A garasos szivar is jó nagyon,
Mert hajh az inség nyomja vállamat
Hogy házasodjam pénz nekül uram?!
Segits te rajtam, mert ha fizetést
Most nem emelsz, agglegény maradok.

Sal Ferencz (zokogva :)

Löökjétek ki!

Szolga :

Egy-kettő Busch után! (kituszkolja.)

*

Rimler Károly :

Hát itt vagyok, mert rendnek muszáj lönnyi!

Sal Ferencz :

Ne egy szivar! a katzenmuzikért,
A mit kísért rendőri fedezet
S most add elő jó Karcsi, mi bajod?

Rimler Károly :

«Tudom is én, mi a bajom?
Üres az én zsebem nagyon...»

Sal Ferencz :

Ez régi nóta, ujabbat komám!

Rimler Károly :

«A rendőrfőnök volnék én,
Bérem csekély, kosztom szegény.
Ergő instálom,
Ezt ki nem állom,
Meg kérem szépen
A fizetésem
Emelje, mert máskép éhen halok.»

Sal Ferencz (kétségbeesve):

Adj Isten! El akarok menni!
(De nem ő megy el, hanem Rimlert viszik.)

*

Sal Ferencz :

Jó lesz becsukni ajtóm riglivel,
Mert sajna, fogytán már a szivarom,
De hah, mi zaj riasztja lelkemet!!!
Megálljatok! Segítsé! Betörök!

Tisztviselők (betörve az ajtót):

Fellázadunk. Emeld a fizetést!
Különben véged, kampecz már neked!

Sal Ferencz :

Óh jaj, barátim, könyörüljete!

Tisztviselők :

Nem, nem lehet!

Sal Ferencz :

A kassza oly üres...

Tisztviselők :

Mit bánjuk az, nekünk pótlékot adj,
Mert máskép tudd meg, végórád ütött.

Sal Ferencz (megretten és megszavaztatja a közgyűléssel a drágasági pótlékot.)

II. FELVONAS.

Színhely a Zöldfa nagyterme.

Justh Sándor :

Gyalázat, botrány! tisztelt polgártársak!
A városházán már megint ízelnék;
Kiszípolyozzák vérünk miniden cseppjét,
A végrehajtó párnánk visz el
S ez nem elég? Most drágasági pótlék,
Az kéne nekik: hát még mi a kő!
Én azt ízélem, egy petákot sem.
Ne adjunk nekik, — éhen veszszenek!

Bertsey György :

Veszszenek, miként ama lovak,
Melyeknek nyergét nem én készítém.

Déry János :

Mint porcellánt, úgy törném össze őket,
Nemhogy pótlékot adnék még nekik.

Simkovic Ignác köz- és váltómészáros:

Wie hást, pótlékot! ein güten gedochesz!
Az nem jó volna, annyit mandak én.
Hideglelés az nem keröli sokba,
Azt adak nekik, schlag zoll zé betreffn!
Elég adónk nincs eddig, zógen zie?
Még többre vágynak, ja ein frischhelász.
Rám nézzetek, én mészáros vagyok
És mily sovány, mig *Dus* László kövér.
Hát járja ez?

Mind :

Nem, mind felebbezünk.

Justh Sándor ;

Az apelláta itt van, rajta hát.
Egészen kész, csak aláírni kell,
Fejenként ez egy hatosba knrül.

Mind (ijedve):

Egy hatos készpénz! Nem irunk alá!

Farkas Izidor (mint Menenius Agrippa)

Barátaim! Rómaiak! Timárok, suszterek!
Egy szóm van csak, hallgassátok meg ezt!

Mind : (meglepetve)

Nini, hisz ez derék Menenius!
Csak orra jelzi, hogy Farkas talán.
Mesélj hát nekünk, derék Agripporr!

Farkas Izidor ;

Mondok mesét. Egyszer a vétagok
A gyomor ellen bőszen lázadának,
Hogy enni többet nem adnak neki.

Simkovic Ignác ;

Ém alte geschichte! Thodom jól a végít.

Mind :

Ismerjük jól, ezt tovább ne meséld!

Dr. Döry :

Ne folytasd te, mert kihúzom fogad!

Farkas Menenius :

Jó, hát nem mondom e mesét tovább,
De levonom a konzekvenciát.
Ha gyarapodni akartok, s megtelni,
A fizetést nekik fel kell emelni!

Just Sándor :

Pereat! Halál reá és izé!

Mind :

Halál Farkasra! Véged Izidor!
(A derék Meneniust meglynchelik — és a felebbezést
beadják.)

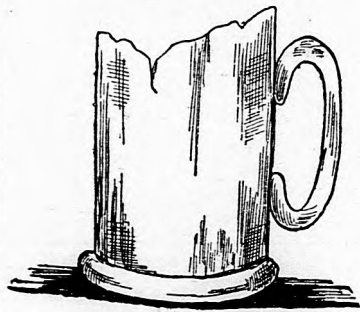
— Fügöny legörbül. —

ILLUSZTRÁLT CZÍMTÁBLÁK.

Legújabbán nagyon divatosak lettek az illusztrált czímtáblák, melyen az illető foglalkozása is symbolizálva van. Ha ez a divat általánossá lesz, akkor nemsokára következő czímtáblákat láthatunk Nagyváradon:

I.

Hillinger Lipót

vendéglős.

II.

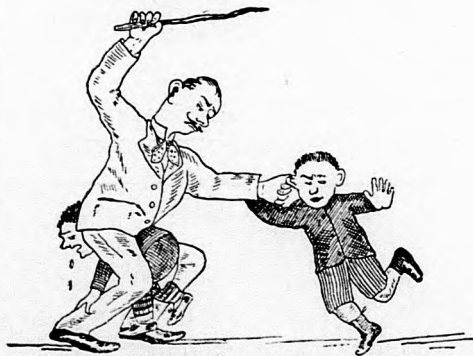
Dr. Heimann József

fogorvos.

III.

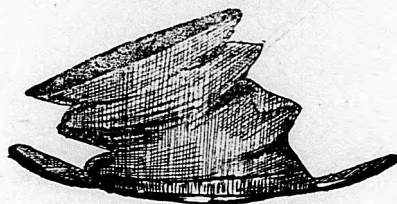
RÁTKAY JÓZSEF

néptanító.

IV.

RÓTH MÓR

kalapos.

V.

SIMKOVICS IGNÁCZ

mészáros.

DROGUERIAI LANT.

Wachsmann búja.

*Ejnye mi az Istenmilya!
Mi lesz? Nem jön a kolera?
Ez már csúfság kérem szépen
Ilyen kárt csinálni nekem!
Megrendeltem karbólt Pestről,
Főtt az óvszer tömegestől
S most mind a nyakamon szárad
Nem kap kolerát Nagyvárad.
Ily malheur! Most mit tegyek hát?
Megrendelem a kolerát.*

PÁRBESZÉD AZ UJVÁROSON.

— Kishidipitési adoma. —

Kocsis. Hova tetszik menni Kuncz ur?*Kuncz.* Olasziba.*Kocsis.* Tessék, itt a komfortáblí! Oda-hajtok.*Kuncz.* Nem lehet öcsém, hamarabb akarok odaérni, hát *gyalog megyek.*

TASZITÓ BÁ' IGAZMONDÁSAIBÓL.

Aljan vihar s barzasztó szél valta e héten este, hodj a katanaváraszi szabók közöl edj se nem merte kijönni az ótczára vasaló nélkül aznapon.

*

Nadjszeró! A fükopitány ijesztget bennönket, hodj most moszaj fülépiteni a kis hidat, mert tavasszal elvinné az árviz a régi faalkotmányt. Nü hát én azt gandalak, hodj ez annál jobb valna, legalább nem kellene khölön fizetni a hid lerombolásért.

*

Már megint veszett kotyák akasztak kárt az emberekben. Megmártak négy hoszárt. Adnék én edj jó tanácsot a fükapitánynak, hodj miképen szabadólhatnánk ettül a nagy bajtól. — Hozassa ki a fükapitány *dr. Heinannal* valamennyi nagyváradi khotyának az összes fogait, — akkor aztán bátran megveszhetnek, nem kell félni, hodj megharapnak valakit.

*

Kérdi thülem reb Ancsel, hogy hol vettem az én zsebórámat? Mandak neki, hodj 1859-ben Magdeburgban, Csehországban. Hazudik, mandja ü, hiszen Magdeburg nincs is Csehországban.

Mandak én erre: «Hodj most hun van, azt nem tudok, de 1859-ben *ott volt.*»

*

Alvasok, hodj Pazsanyba már hó is esett októberben. Nü hát ez aljan nagy csoda! Látjátok az északi jeges sarknál mindig esik a hó, ógy hogy att a legforróbb jóliósban is lehet szánkázni.

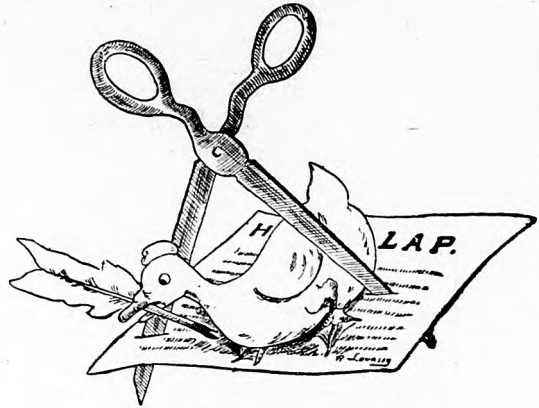
*

Ha én Rimlernek lettem volna, akkor a vigéczetket neveztem volna ki kolerabiztosokká, mert azok a nélkül is betalakadnak minden házba.

*

Zoll i ach e zoi lébn!

A SZERKESZTŐSÉGBŐL.

«Az ő levele.»

— Hétköznapi novella vasárnapra. —

A kis lány levelet kapott.

Elolvasta.

A mama belépett.

Ráordított:

— Mi volt a praczlidban, te kis Jebuzea?

— Egy levél; hörögte az édes kicsi.

— Hová tetted? Vadzab a hasadba!

A kis leány fölsütötte a haját és lesütötte a szemeit:

Lenyeltem.

Adorján Kármán.

(Tekintettel a kolerás időre: jó lesz, ha a tárcza folytatása orvosi megfigyelés alatt történik.)

UJVÁROS ÉS KATONAVÁROS.

— Két hálairat a városi tanácshoz. —

I.

Kelt 1892 május hó.

Tekintetes városi tanács!

Hón szeretett polgármesterünk!

Dicső főmérnök úr!

Azon kiválóan böles és a polgárság igaz érdekét helyesen előmozdító intézkedésükért mondunk forró köszönetet, mely szerint a *nagy hid* felépítésének tartama alatt a kocsiközlekedés a Katonaváros felé meg van tiltva, és Ujvárosra tereltetik.

Fogadja a tekintetes városi tanács ezért az ujjvárosi polgárság sattöbbijét! . . .

Az ujjvárosi polgárság nevében:

Kuncz Gusztáv.

Janky Antal.

Huzella Gyula.

Hillinger Lipót.

Pauker Dániel.

Sonnenfeld Gyula.

(Erre a levélre csaknem kiütött tavasszal Katonavárosra a forradalom.)

II.

Kelt 1892 október hó.

Tekintetes városi tanács!
Hőn szeretett polgármesterünk!
Dicső főmérnök úr!

Azon kiválóan bölcs és a polgárság igaz érdekét helyesen előmozdító intézkedésükért mondunk forró köszönetet, mely szerint a *kis híd* felépítésének tartama alatt a kocsi közlekedés az Ujváros felé megvan tiltva és Katonavárosra tereltetik.

Fogadja a tekintetes városi tanács ezért az újvárosi polgárság leghálásabb sattöbbitjét! . . .

A katonavárosi polgárság nevében:

*Kaczián Károly.**Löblé Henrik.**Schwarcz Antal.**Frankl Lázár.**Stószér Ignác.**Feldheim Izrael.*

(Hanem erre a levélre aztán csakugyan kiüt a ri-billió Ujvároson.)

ÖZVEGY ECSEDY ALBERT ŐSZI NYERS VERSEIBŐL.

— Csinálta csak úgy a maga eszibül. —

Őssi elbúsulás.

Reszket bennem minden ideg,
Egyszerre jött a nagy hideg,
Nem örülök már semminek
Csak ha krumplit melegitek
S festek képet, melyen holmi
Gépész fog vasutat tolni.
Ezt fogom majd kisorsolni,
Megnyeri tán *Walter* Tolni.

*

Kolera elleni cseppek.

Kolerabacillus kövér-e vagy sovány
Tudja a jó Isten, no meg aztán *Hovány* —
i.

De most feltaláltam, nem nyugodtam addig.
Hogy kolera ellen nem jó semmi patik —
a.

Mert ha a baj bárhol bárkit utoléri,
Olvassa el versem, s elél százhusz évi —
g.

*

Rimanócsy urhos.

Hallottam, nagyságos urnak
Füldője van kérem,
Hogy abba megfürödhessenek
Istent arra kérem.
Megengedi? Festek érte
Nagyságodnak képet,
Vasúttal és luftbalonnyal
Bizony Isten szépet.
Ha megfürdök, tiszta leszek
Csinos, fehér inggel
Ebédet majd ad utána
Ha kérem, *Hillinger*.

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉS.

vagy

NAGY MOSÁS A VÁROSHÁZÁN

avagy

MIKOR KUNCZ GUSZTÁV LEFÖZTE JUSTH SÁNDORT.

Kuncz: Tekintetes tanács! Iszonyu harag van nálam raktáron. Abból rögtön végeladást rendezek. Indítványozom, hogy a tanács a hátán hordja át az én olaszii vevőimet újvárosra!

Justh: Hohó! De már ezt nem engedik! Hidépítésről levén szó, 1. nekem, 2. nekem, 3. megint nekem van jussom felszólalni. — A malterozáshoz épen úgy értek, mint a városatyasághoz. Tudom, hogy a téli malterozás annyit ér, mint a Dus László vezérczikkei.

Busch Dávid: Tekintetes közgyűlés! Azt látok, hogy a degindedezs Justh Sándorpa egy gitűnő gőműves elveszett. De azért én azt mondom, hodj a téli malderozás is jó. Ha akarja: betapasztom én az ő száját télen is malterrel úgy, hogy soha nem garaponczasskodja többet keztyülsibe, csatornalyukpa bele!

Kuncz: Indítványozza, hogy a főmérnököt a közgyűlés utasítsa: viselje szivén a város érdekeit!

Just: És a polgárság ízéjét!

Busch: Ezt a fadat kurz und güt visszaudazsidók. Ha minten emper annyit tolkozna farosért, mint én; felfirákzana *Nagyfárat*! Miután pedig látjuk, hogy nem firákzik fel: ebből is látszik, hogy a többi danácsdag nem csinál semmidemm!

Dus: elkezde egy befejezhetlen körmondatot, melyben 1. vádolja a főkapitányt, főmérnököt, 2. nem vádolja a főkapitányt és főmérnököt.

A polgármester csitítja.

Dus: Mit? én ne beszéljek? Hát kiharancsol a városházán? Nem én vagyok titokban a főfő minden egyéb?

A polgármester és tanács hallgatnak.

Kuncz: A tanács csak hallgatni és halogatni tud: (Zajtalan derűtség.)

Hallgatás.

Eredmény:

Marad minden, ahogy volt.

A «BAGOLY» ÜZENETEI.

Tullius. Helyben. Élczlapban a viharól irni keserves vállalat, pláne, ilyen kezdettel:

Csufos október, zord vihar
Reszket a lomb, zug a vihar,
Üvölt a szél, bömbölve jár
Kerengek künn, busan, miért?...
(Ne folytassa az Istenért! Szerk.)

H. V. Helyben. Köszönet a szives támogatásért, és friss eszmékért, melyekkel oly pontosan kopogtat be. A mi feldolgozatlan, azt feldolgozzuk. — *V. K.* Helyben. Biztosíthatjuk, hogy téved. L. J. urnak van téli kabátja, és így nem az

az oka a tárczáiban felfedezett bánatos melancholiának. Vagy azt hiszi ön, hogy akinek téli kabátja van, az már nem is lehet melancholikus. — *N. Ó.* Élesd. Várjunk türelemmel, majd a penna hegyére kerül egyszer ő is, — csak sorjában válogatjuk őket. — *J. S. J.* Helyben. A beküldött adomák nem rosszak, csak hogy nagyon régiak, és általánosan ismeretek. Ujakat s főleg helyi érdekűeket kérünk. — *Bunda*. Bors-Borsi szemek és egyuttal borszemek. Folytassa! — *U. A.* Arad. Bocsánatot a feledékenységért. Az ígéretet csak most váltjuk be, de ezentul rendesen behuhog minden héten. — Ha egyszer másszor kedve szottyanna belecserdíteni, nagy örömeinkre válnék. Üdvözlét Sch. és Sz. uraknak. — *K. F. M.* Megkaptuk, és illetékes helyére jutattuk. A másíkról is ott tudnának felvilágosítást adni. — *Fridolin*. M. Cséke. A kinevezés még nem történt meg. Majd csak akkor ejtjük sorát az érdekes biographiának. — *Doktor*. Helyben. Ne higgye, hogy roszakarat vezérel bennünket a «Jó egészség naptárának» megbíralásánál, de higgye el hogy komikus irka-firka biz az. Olvassa csak el belőle. «Az áldott állapot» című verset, mely az egész bába tndományt versekben zengi el. Ön dicséri a Pulszky Polixéna cikkét, a melyben tanácsokat osztogat a népnek, hogy «hogyan kell főzni?» De lássa az a cikk, «étlapot» is tartalmaz a nép számára 1 forint 85 krajczáros ebédekkel. Már kérem tessék meghinni, hogy ha a népnek 1 forint 85 krajczáros ebédre telnék, akkor nem kérdezné meg Pulszky Polixéna urhölgyet, hogy hogyan főzzön. — *K. V.* Tenke. Végén csattan az ostor, hát csak csattogtassa!

Felelős szerkesztő: FEHÉR DEZSÓ.
Főmunkatárs: SAS EDE.
Kiadótulajdonos: LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA.

H I R D E T É S E K.

LEGOLCSÓBB NAPILAP

az **IVÁNYI ÖDÖN** kitűnő szerkesztésében mindennap, még vasárnap után, hétfőn is megjelenő

„NAGYVÁRAD”,

oly változatos tartalommal, hogy közleményeivel még a fővárosi lapokat is megelőzi.

Mutatványszámokat kívánatra egy hétig díjmentesen küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető e lap kiadóhivatalában, Nagyvárad, Olaszi, Úri-utca 702. sz. **LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA** nyomdája.

S Z E N S Z K Y M.

férfi-szabó terme

Nagyváradon, Olaszi, Bémer-tér, Karaguj-ház, I. em.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel és t. vevőimmal tisztelettel tudatni, hogy

Hunt & Winterbotham

londoni, továbbá belföldi gyártmányu legújabb divatú őszi és téli szövetekből dús raktáram van.

A szabásokat a legújabb divat szerint, személyesen végzem, s műhelyemben saját felügyeletem alatt dolgoztatok.

Mintákkal kívánatra szívesen szolgállok.

Becsés pártfogást kér

Szenszky M.
Nagyváradon.